

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul treizeci și cinci

Jeff Pippenger

2026-01-27

Numărul treizeci și cinci

La pagina 81 di Early Writings (e «81» è un simbolo di un solo Sommo Sacerdote divino e di ottanta sacerdoti) riporta il secondo sogno di William Miller. Come Nebucadnezzar, William Miller ebbe due sogni. Il secondo sogno di Nebucadnezzar, nel capitolo quattro di Daniele, è collocato nel contesto dei «sette tempi» di Mosè in Levitico 26. Miller si servì del capitolo quattro di Daniele per illustrare i «sette tempi» di Levitico ventisei quando insegnava i 2.520, sebbene li chiamasse i «sette tempi». Miller non riconobbe di essere stato tipificato da Nebucadnezzar, ma i 2.520 giorni di Nebucadnezzar nel capitolo quattro sono rappresentati sia dalla parola «disperdere» sia dal fatto che ricorrono «sette volte», prima che l'uomo con la spazzola per la polvere arrivasse nel sogno di Miller.

Miller a fost numit „Părintele Miller” de către Sora White, însă nu în sensul păgân în care fac aceasta catolicii, ci în sens patriarhal, asemenea părintelui Avraam. Miller este un simbol; el este un om al legământului, reprezentând lanțul simbolurilor biblice de-a lungul căii către legământul final cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Ioel ne înștiințează că, în zilele de pe urmă, bătrânii vor visa visuri, iar William Miller este bătrânul istoriei noastre și, de asemenea, plugarul care a împlinit profeția lui William Tyndale, care spune: „Dacă Dumnezeu îmi va cruța viața, înainte de a trece mulți ani, voi face ca un băiat care mână plugul să cunoască mai mult din Scriptură decât cunoști tu.”

„Dumnezeu a trimis pe îngerul Său să miște inima unui fermier care nu crezuse Biblia, pentru a-l conduce să cerceteze profețiile. Îngerii lui Dumnezeu au vizitat în repetate rânduri pe acel ales, pentru a-i călăuzi mintea și a deschide înțelegerii lui profeții care fuseseră dintotdeauna întunecate pentru poporul lui Dumnezeu. Începutul lanțului adevărului i-a fost dat, iar el a fost condus să cerceteze verigă după verigă, până când a privit cu uimire și admirație asupra Cuvântului lui Dumnezeu. El a văzut acolo un lanț desăvârșit al adevărului. Cuvântul acela, pe care îl socotise neinspirat, se deschidea acum înaintea privirii sale în frumusețea și slava lui. El a văzut că o parte a Scripturii o explică pe alta și, când un pasaj era închis înțelegerii sale, găsea într-o altă parte a Cuvântului ceea ce îl explica. El privea Cuvântul cel sfânt al lui Dumnezeu cu bucurie și cu cel mai adânc respect și sfântă teamă.” Early Writings, 230.

Miller a fost fermierul care a împlinit profeția lui Tyndale, iar prima sa publicare a cunoștinței profetice pe care o adunase din desigilarea lui Daniel 8:14 a avut loc în 1831, la două sute douăzeci de ani după publicarea versiunii King James a Bibliei. John Wycliff, William Tyndale și publicarea Bibliei King James în 1611 reprezintă trei repere care încep profeția celor două sute douăzeci de ani, care se încheie când băiatul de la plug al lui Tyndale avea să deschidă Cuvântul lui Dumnezeu către solia primului înger, care urma să fie urmată de alți doi îngeri. Acel prim înger a sosit în

1798, iar al treilea în 1844. Wycliff, Tyndale și King James se leagă de fermierul care avea să împlinească prezicerea lui Tyndale și care avea să simbolizeze istoria celor trei îngeri din 1798 până în 1844.

Descoperirea alfa a lui William Miller a fost cei 2.520 de ani din Leviticul douăzeci și șase, iar descoperirea sa omega a fost cei 2.300 de ani din Daniel 8:14. Împrăștierea de 2.520 de ani a lui Iuda a început în 677 î.Hr. și s-a încheiat în 1844. Cei 2.300 de ani din Daniel 8:14 s-au încheiat în 1844. Ambele s-au încheiat împreună în 1844, iar punctul de început al descoperirilor alfa și omega ale lui William Miller era despărțit de două sute douăzeci de ani. „Două sute douăzeci” este un simbol al lui William Miller, pe temeul a doi martori. Descoperirile alfa și omega ale lui Miller sunt reprezentate de 1798 și 1844. Împrăștierea de 2.520 de ani împotriva împărăției de nord s-a încheiat în 1798, iar patruzeci și șase de ani mai târziu, în 1844, cei 2.300 de ani s-au încheiat.

Cei 2.520 de ani care s-au încheiat în 1798 marchează acea dată, iar cei 2.520 de ani împotriva lui Iuda, care s-au încheiat în 1844, produc o perioadă de două sute douăzeci de ani. Aceasta înseamnă că cei 2.520 împotriva lui Israel produc perioada profetică de patruzeci și șase de ani, iar cei 2.520 împotriva lui Iuda produc perioada profetică de două sute douăzeci de ani. Alfa acelei perioade este 677 î.Hr., iar omega este 457 î.Hr., ceea ce înseamnă că alfa perioadei de patruzeci și șase de ani și a perioadei de două sute douăzeci de ani este reprezentată de cei 2.520, iar omega ambelor linii este cei 2.300. Cele două „împrăștieri” de 2.520 de ani oferă două mărturii despre o perioadă care începe cu cei 2.520 și se încheie cu cei 2.300. Ambele linii identifică descoperirile alfa și omega ale lui William Miller.

„Visul lui William Miller”

“Am visat că Dumnezeu, printr-o mână nevăzută, mi-a trimis o casetă lucrată cu migală, lungă de vreo zece țoli și lată de șase, făcută din abanos și perle, frumos încrustate. De casetă era atașată o cheie. Am luat îndată cheia și am deschis caseta, iar atunci, spre mirarea și uimirea mea, am găsit-o plină cu tot felul și de toate mărimile de bijuterii, diamante, pietre prețioase și monede de aur și de argint de orice dimensiune și valoare, așezate cu frumusețe fiecare la locul ei în casetă; și astfel așezate, ele reflectau o lumină și o slavă pe care numai soarele le putea egala.”

„Am socotit că nu era datoria mea să mă bucur singur de această priveliște minunată, deși inima îmi era copleșită de încântare la strălucirea, frumusețea și valoarea conținutului ei. De aceea, am așezat-o pe o masă din mijlocul camerei mele și am dat de știre că toți cei care aveau dorința puteau veni să vadă cea mai glorioasă și mai strălucită priveliște văzută vreodată de om în această viață.

“Oamenii au început să vină, la început puțini la număr, dar sporind până au ajuns o mulțime. Când priveau pentru întâia dată în casetă, se mirau și strigau de bucurie. Dar, pe măsură ce numărul privitorilor creștea, fiecare începea să tulbure bijuteriile, scoțându-le din casetă și împrăștiindu-le pe masă.

„Începusem să mă gândesc că stăpânul avea să-mi ceară din nou sipetul și nestematele din mâna mea; iar dacă aș fi îngăduit să fie risipite, nu le-aș mai fi putut așeza la locurile lor în

sipet, ca mai înainte; și simțeam că nu voi fi niciodată în stare să răspund pentru aceasta, căci răspunderea ar fi fost uriașă. Atunci am început să mă rog de oameni să nu le atingă și să nu le scoată din sipet; dar cu cât mă rugam mai mult, cu atât le risipeau mai mult; iar acum păreau să le împrăștiie peste tot prin încăpere, pe podea și pe fiecare piesă de mobilier din cameră.

„Atunci am văzut că printre bijuteriile adevărate și moneda autentică ei împrăstiaseră o cantitate nenumărată de bijuterii false și monedă contrafăcută. Am fost profund indignat de purtarea lor josnică și de nerecunoștința lor și i-am mustrat și certat pentru aceasta; dar cu cât îi mustram mai mult, cu atât împrăștiau mai mult bijuteriile false și moneda mincinoasă printre cele autentice.”

„Atunci m-am mâhnit în sufletul meu firesc și am început să folosesc forță fizică pentru a-i împinge afară din încăpere; dar, pe când îl împingeam afară pe unul, alți trei intrau și aduceau murdărie, așchii și nisip și tot felul de gunoaie, până ce au acoperit toate adevăratele bijuterii, diamante și monede, care erau cu totul scoase din vedere. Ei mi-au sfâșiat și caseta și au împrăștiat-o printre gunoaie. Mi se părea că nimeni nu lua aminte la durerea mea ori la mânia mea. Am ajuns cu totul descurajată și deznădăjduită, și m-am așezat și am plâns.”

„Pe când plângeam și mă tânguiam astfel pentru marea mea pierdere și răspundere, mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am rugat stăruitor ca El să-mi trimită ajutor.”

„De îndată, ușa s-a deschis și un om a intrat în cameră; atunci toți oamenii au ieșit din ea; iar el, având în mână o perie de curățat, a deschis ferestrele și a început să măture murdăria și gunoaiele din cameră.”

„L-am implorat să se oprească, căci printre dărâmături erau împrăștiate câteva pietre prețioase.”

„El mi-a spus: «Nu te teme», căci El «va avea grijă de ei».”

„Atunci, în timp ce îndepărta praful și gunoaiele, pietrele false și moneda contrafăcută, toate s-au ridicat și au ieșit pe fereastră ca un nor, iar vântul le-a purtat departe. În învălmășeală mi-am închis ochii pentru o clipă; când i-am deschis, toate gunoaiele dispăruseră. Bijuteriile prețioase, diamantele, monedele de aur și de argint zăceau împrăștiate din belșug în toată încăperea.”

„El a așezat apoi pe masă o casetă, mult mai mare și mai frumoasă decât cea dintâi, și a adunat bijuteriile, diamantele, monedele, cu mâinile pline, și le-a aruncat în casetă, până când n-a mai rămas niciuna, deși unele dintre diamante nu erau mai mari decât vârful unui ac.”

„Apoi m-a chemat să «vin și să văd».”

„Am privit în lădiță, dar ochii mi-au fost orbiți de ceea ce vedeam. Ele străluceau de zece ori mai mult decât slava lor de mai înainte. Am crezut că fuseseră frecate în nisip de picioarele acelor oameni răi care le împrăstiaseră și le călcașeră în țărână. Erau așezate într-o ordine frumoasă în lădiță, fiecare la locul ei, fără niciun semn vădit al trudei omului care le aruncase acolo. Am strigat de nespusă bucurie, iar acel strigăt m-a trezit.” Early Writings, 81–83.

Începând cu pagina „81”, un simbol al preoților, visul identifică istoria lucrării bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceene de distrugere a adevărilor fundamentale adunate de Divinitate prin umanitatea lui William Miller. Istoria se încheie când Miller „a strigat de însăși bucuria sa”, iar strigătul „l-a trezit”. Istoria reprezentată în vis se încheie la marea strigare a celui de-al treilea înger, care este punctul culminant al Strigătului de la Miezul Noptii. Narațiunea istorică a visului lui Miller reprezintă, de asemenea, semnele de hotar ale istoriei millerite și, prin urmare, reprezintă și istoria paralelă a mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii. La fel de semnificativ este faptul că reprezentarea istorică a visului conține și un fractal profetic al istoriei care a început să se repete în 2023.

Bijuteriile adevărului care au fost recunoscute în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii au fost așezate în evidența publică în 2004 și apoi din nou în 2012, când prezentarea Tabelor lui Habacuc a adunat un grup care era sortit să fie împrăștiat. Aceste adevăruri au fost așezate pe masă în 2004, odată cu prima prezentare a adevărilor care fuseseră desigilate în 1989. Atunci, „câțiva” au luat în considerare solia, dar în 2012, seria de 95 de prezentări intitulată Tablele lui Habacuc a atras o mulțime, căci „oamenii au început să vină, la început puțini la număr, dar sporind până la o mulțime.”

Din 2012 până la 18 iulie 2020, acele adevăruri au fost împrăștiate treptat și acoperite cu dărâmături. La 18 iulie 2020, susținătorii mesajului Tabelor lui Habacuc au fost împrăștiați pentru o perioadă de trei zile și jumătate.

Na mgbe ha ga-emechaa àmà ha, anụ ọhịa ahụ nke na-arigo n'ime olulu enweghị ngwucha ga-aluso ha ogu, meriekwa ha, gbuokwa ha. Ozu ha ga-adikwa n'okporo áamá nke obodo ukwu ahụ, nke a na-akpo n'uzo ime mmuo Sodom na Ijipt, ebe a kpo gidere kwa Onyenwe anyi n'obe. Ndi si n'ebo di iche iche, na umunna, na asusu, na mba di iche iche ga-elekwa ozu ha anya ubochi ato na okara, ha agaghị ekwekwa ka e lie ozu ha n'ili. Ndi bi n'elu uwa ga-anuri onu n'ihia ha, mee ememme, zipukwa ibe ha onyinye; n'ihia na ndi amuma abuo a tara ndi bi n'elu uwa ahuhu. Mkpughe 11:7-10.

În Sabat, 30 decembrie 2023, Future for America s-a alăturat unei întâlniri pe Zoom pentru prima sa reuniune publică de la 18 iulie 2020. 30 decembrie 2023 este la 1.260 de zile după 18 iulie 2020, sau „trei zile și jumătate”. În timp ce Ilie și Moise zăceau morți în uliță, cealaltă clasă se „bucură”. Future for America revenise la publicarea mesajului profetic în iulie 2023, căci mesajul care atunci trebuia să meargă la întregul pământ avea, din necesitate profetică, să vină din „pustie”. Trei zile și jumătate, sau 1.260 de zile, sunt o pustie.

Și femeia a fugit în pustie, unde are un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șaiszeci de zile. Apocalipsa 12:6.

„Pustia” este „o mie două sute șaiszeci de zile”, adică 1.260 de zile, care sunt, de asemenea, „trei zile și jumătate”, și este reprezentată în Apocalipsa 12:6, iar „126” este o zecime din 1.260. Unul dintre adevărurile uimitoare care au fost atunci descoperite a fost nevoia de pocăință, în împlinirea rugăciunii despre „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase.

1.260 de zile este, de asemenea, un simbol al celor 2.520 de zile. „Cele șapte vremi” împotriva împărăției de nord au început în 723 î.Hr. și s-au încheiat în 1798. Punctul de mijloc este 538, creând astfel 1.260 de ani în care păgânismul a călcat în picioare sanctuarul și oștirea, urmați de 1.260 în care papalitatea a călcat în picioare sanctuarul și oștirea. Această structură profetică este în armonie cu cele 1.260 de zile de la botezul lui Hristos până la cruce, urmate de 1.260 de zile profetice până în anul 34 d.Hr., când Evanghelia a mers la neamuri. Astfel, pe temeiul a doi martori, 1.260 face parte din cele 2.520 de zile, sau din „cele șapte vremi” ale lui Moise din Leviticul douăzeci și șase.

Perioada glasului în pustie, care a început în Sabatul, 18 iulie 2020, și a durat până în Sabatul, 30 decembrie 2023, a început să strige în iulie 2023; iar când perioada „pustiei” s-a încheiat în Sabatul, 30 decembrie 2023, a sosit învierea lui Moise și Ilie. Solia glasului a identificat faptul că semnul de hotar al primelor dezamăgiri paralele din fiecare mișcare de reformă explica predicția falsă din 18 iulie 2020, în contextul pildei celor zece fecioare. Ea i-a chemat pe bărbați și pe femei la pocăința reprezentată de rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase. Visul lui Miller reprezintă tocmai această pocăință atunci când el consemnează: „Pe când astfel plângeam și mă jeleam pentru marea mea pierdere și răspundere, mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am rugat cu stăruință ca El să-mi trimită ajutor.”

Vino și vezi

Visul lui Miller este împărțit de două expresii ale invitației „vino și vezi”. Prima dată, Miller îi invită pe oameni să „vină și să vadă”, iar a doua oară, „omul cu peria de praf” îl invită pe Miller să vină și să vadă. „Vino și vezi” este un simbol profetic care identifică un adevăr profetic care este desigilat. Primele patru peceți conțin fiecare porunca „vino și vezi”.

Și am văzut când Mielul a deschis una dintre peceți și am auzit, ca un vuiet de tunet, pe una dintre cele patru făpturi zicând: Vino și vezi. ... Și când a deschis a doua pecete, am auzit pe a doua făptură zicând: Vino și vezi. ... Și când a deschis a treia pecete, am auzit pe a treia făptură zicând: Vino și vezi. ... Și când a deschis a patra pecete, am auzit glasul celei de-a patra făpturi zicând: Vino și vezi. Apocalipsa 6:1, 3, 5, 7.

„Vino și vezi” de la începutul visului lui Miller este alfa, iar „vino și vezi” de la sfârșit este omega. Visul identifică desigilarea de la începutul visului drept nestemate care, atunci când „au fost așezate în ordine, reflectau o lumină și o slavă egale numai cu soarele”. Când Hristos l-a invitat pe Miller să „vină și să vadă” omega, Miller spune: „ochii mei au fost orbiți de priveliște. Ele străluceau cu o slavă de zece ori mai mare decât cea dintâi.” Lumina alfa era ca soarele, iar lumina omega era de zece ori mai mare decât soarele.

Împrăștiați

Dukha dhe pendimi i Miller-it përfaqësohen në fund të periudhës që filloi me “eja e shih” të parë dhe “eja e shih” të fundit. Në periudhën që fillon me çvulosjen nga Miller-i të një mesazhi për popullin dhe pastaj përfundon me çvulosjen nga Krishti të një mesazhi për Miller-in, fjala “shpërndaj” përfaqësohet “shtatë herë”. Miller-i do ta përdorë përsëri këtë fjalë, por midis

çvulosjes së parë dhe të fundit, “shpërndaj” shprehet “shtatë herë”. Bibla e identifikon gjykimin e “shtatë herëve” me fjalën “shpërndaj”.

Shi vë voi risipi printre neamuri shi voi scoate sabia dupë voi; iar țara voastră va fi pustiitë shi cetățile voastre, prefăcute în ruină. Leviticul 26:33.

Prima shi cea dintâi adevăr pe care a descoperit-o Miller a fost „șapte vremi” din Leviticul douăzeci shi șase, iar în visul său, perioada dintre publicarea soliei lui Miller shi publicarea soliei lui Hristos era aceea în care toate adevărurile fundamentale reprezentate de lucrarea lui William Miller urmau să fie acoperite cu gunoiul shi monedele contrafăcute ale teologilor adventismului de ziua a șaptea laodicean. Acea respingere a adevărurilor fundamentale este reprezentată ca șapte risipiri în cadrul istoriei dintre alfa shi omega. „Șapte vremi” este un simbol al lucrării lui William Miller, care, la rândul ei, constituie temeliile adventismului de ziua a șaptea, dintre care cele 2.300 de zile din Daniel 8:14 sunt stâlpul central al acelei temelii. Ceea ce se identifică aici este faptul că cei 2.520 de ani de risipire, care au constituit prima, sau descoperirea alfa, a lui William Miller, marchează începutul unei perioade care s-a încheiat cu descoperirea omega a lui William Miller, care au fost cele 2.300 de zile.

Când adventismul Laodicean de Ziua a Șaptea a pus deoparte „cele șapte vremi” în 1863, a pus deoparte prima descoperire a lui William Miller, care avea să fie descoperirea lui alfa shi descoperirea lui fundamentală. Ultima dintre descoperirile lui Miller au fost cele 2.300 de zile, care au constituit descoperirea lui omega shi descoperirea lui de încununare. „Cele șapte vremi”, care s-au încheiat în 1798, au marcat cei 2.520, iar cele 2.300 de zile au fost marcate în 1844.

Cel care mătură praful este acela care adună bijuteriile după ce au fost risipite pentru șapte vremi. Atunci caseta este mai mare shi mai frumoasă shi strălucește de zece ori mai puternic decât soarele. Zece este un simbol al unei încercări, iar acele bijuterii strălucesc, prin urmare, în încercarea asupra zilei soarelui; astfel, visul lui Miller începe în 1798 shi se încheie la marea strigare a celui de-al treilea înger, la legea duminicală.

Istoria milleriților din 1798 până în 1863 este, de asemenea, istoria din 1798 până la legea duminicală care va veni în curând. Istoria reprezentată în visul lui William Miller, care se desfășoară între momentul în care Miller spune „vino shi vezi” shi momentul în care omul cu Peria de Murdărie spune „vino shi vezi”, este atât perioada din 1798 până în 1863, cât shi perioada din 1798 până la legea duminicală. Linia care se încheie în 1863 este un fractal profetic al liniei care începe în 1798 shi se încheie la legea duminicală. Ambele linii sunt reprezentate în visul lui Miller.

Usa încuiată din 22 octombrie 1844 prefigurează usa încuiată de la legea duminicală. Profeția celor 2.300 de ani, care s-a împlinit în 1844, prefigurează legea duminicală.

„Venirea lui Hristos ca Marele nostru Preot în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; shi venirea Domnului la templul Său, prevestită de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar aceasta este, de asemenea, reprezentată prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia

veacurilor, 426.

Linii

Omega Millerovih otkrića bilo je proročanstvo o 2.300 godina, stoga su i 1844. godina i zakon o nedjelji predstavljani kroz 2.300 godina. To znači da je 2.520 alfa, a 2.300 omega obiju linija; jedna se linija završava 1863. godine, a druga linija završava zakonom o nedjelji. Na objema linijama proročanstvo o 2.520 jest alfa, odnosno kamen temeljac. Fraktal od 1798. do 1863. u temeljnoj povijesti milerita također je usklađen s drugim fraktalom u omega, završnoj povijesti sto četrdeset i četiri tisuće.

La 9/11, Dumnezeu Și-a chemat poporul să se întoarcă la vechile cărări ale lui Ieremia, care sunt temeliile, care, la rândul lor, sunt reprezentate de solul istoriei de temelie, care, la rândul lui, este reprezentat prin descoperirea sa alfa, de temelie, a „șapte vremuri”. „Șapte vremuri” este simbolul temeliilor celor o sută patruzeci și patru de mii, iar la 9/11 sigilarea acelu grup a început cu mesajul de punere la probă al temeliilor, reprezentat de însuși primul adevăr de temelie al lui William Miller și al adventismului. La 9/11 a început timpul sigilării, iar la legea duminicală care urmează să vină curând se încheie timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

Acea istorie este un fractal care începe cu 2.520 și se încheie cu 2.300, iar prin urmare acea istorie este a treia linie a istoriei profetice reprezentată în visul lui William Miller. Cei 2.520 s-au împlinit în 1798, iar cei 2.300 în 1844. Lucrarea reprezentată de cele două linii este lucrarea lui Hristos în unirea dumnezeirii Sale cu omenirea noastră. Este lucrarea transformării unui păcătos într-un sfânt, restaurând natura superioară pe tronul ei de drept deasupra naturii inferioare. Din acest motiv, trupul omenesc are nevoie de 2.520 de zile pentru a-și reproduce în întregime fiecare celulă din corp, iar acel însuși trup este întemeiat pe 23 de cromozomi masculini uniți cu 23 de cromozomi feminini. Împreună ei produc un templu viu, care este reprezentat prin numărul „46”, care este perioada 1798–1844, care este perioada visului lui William Miller de la 2.520 din 1798 până la 2.300 din 1844.

Rêya William Miller jî xwedî fractalek din a girîng e. Ji 11/9 heta qanûna Yekşemê fractalek ji 1798 heta qanûna Yekşemê ye, wekî di 1798 heta 1863 de. 2023 heta qanûna Yekşemê fractalek ji 11/9 heta qanûna Yekşemê ye, û ev e dîroka ku hemû xetên di xewna Miller de nîşanî wê dikin wek omega ya hemûyan. Ev ew dem e ku tê de rastiyên eslî deh caran wek rojê têne mezin kirin.

Cele Două Turnuri Laterale

V anii 1840, cuvântul „bustle” (ca substantiv) însemna în mod obișnuit activitate energetică, intensă sau zgomotoasă—adesea cu un sens de agitație, înfierbântare, grabă ori tulburare. El se referea la mișcare vioaie, zarvă sau alergătură neconținută, fie într-o mulțime, într-o gospodărie, într-o piață, fie în cursul unui anumit eveniment. Prin urmare, „bustle”-ul din visul lui Miller ar descrie izbucnirea imediată de activitate, înfierbântare sau treburi urgente care avea loc chiar atunci—agitația sau tulburarea trecătoare a situației ori împrejurării prezente.

Miller afirmă: „Apoi, în timp ce mătură praful și gunoaiele, pietrele prețioase false și moneda contrafăcută, toate s-au ridicat și au ieșit pe fereastră ca un nor, iar vântul le-a purtat departe. În învâlmășeală, mi-am închis ochii pentru o clipă; când i-am deschis, toate gunoaiele dispăruseră.”

„Agitația” identifică două momente în visul lui Miller: primul, când mulțimea împrăstie pietrele prețioase, iar apoi, când omul cu peria de praf deschide ferestrele și începe să măture afară pietrele prețioase false. Prima și alfa agitație este acoperirea pietrelor prețioase, iar a doua și omega agitație este restaurarea pietrelor prețioase. În timpul agitației, Miller și-a închis ochii. Miller a fost așezat în odihnă în 1849, chiar în punctul în care Hristos Își întindea mâna a doua oară ca să adune rămășița poporului Său. Atunci Miller și-a închis ochii, iar în 1850 adevărurile lui au fost din nou așezate pe o masă, în împlinirea poruncii lui Habacuc de a scrie vedenia și de a o face limpede. În acea perioadă de agitație, Miller își închide ochii, iar când se trezește, pietrele prețioase sunt în curs de restaurare.

A doua agitație din visul său are loc atunci când steagul celor o sută patruzeci și patru de mii este readus la viață, curățit și purificat ca steagul pe care Zaharia îl identifică drept pietre prețioase pe o coroană.

Și Domnul Dumnezeu lor îi va mântui în ziua aceea ca pe turma poporului Său; căci ei vor fi ca pietrele unei cununi, înălțate ca un steag peste țara Lui. Căci cât de mare este bunătatea Lui și cât de mare este frumusețea Lui! grâul va înveseli pe tineri, și vinul nou pe fecioare. Cereți de la Domnul ploaie la vremea ploii târzii; astfel Domnul va face nori strălucitori și le va da averse de ploaie, fiecăruia iarbă pe câmp. Căci idolii au vorbit deșertăciune, și ghicitorii au văzut o minciună și au spus vise false; ei mângâie în zadar: de aceea au plecat ca o turmă, au fost necăjiți, pentru că nu era păstor. Mânia Mea s-a aprins împotriva păstorilor și am pedepsit țapii; căci Domnul oștirilor Și-a cercetat turma, casa lui Iuda, și i-a făcut ca pe calul Său falnic în luptă. Zaharia 9:16–10:3.

„Turma poporului Său” sunt deopotrivă un steag și pietre (nestemate) pe o coroană. Turma poporului Său este identificată în timpul ploii târzii, căci porunca este să cereți ploaie târzie la vremea ploii târzii. Turma este pusă în contrast cu „turma” care a mers pe calea ei proprie, mai degrabă decât pe calea vechilor cărări ale lui Ieremia. În timpul ploii târzii, nestematele care sunt turma Sa vor fi calul Său măreț în luptă. Acel „cal măreț” este biserica triumfătoare, reprezentată în prima mireasă creștină, simbolizată de Petru care, asemenea unui cal alb în perioada primei peceți, a ieșit biruind și ca să biruiască.

Și am văzut când Mielul a deschis una dintre peceți și am auzit pe una dintre cele patru făpturi vii zicând, ca un glas de tunet: Vino și vezi. Și m-am uitat și iată un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și i s-a dat o cunună; și a ieșit biruind și ca să biruiască. Apocalipsa 6:1, 2.

De aceea, Petru este simbolul primei biserici creștine a apostolilor în timpul revărsării ploii de la Cincizecime și simbolul ultimei biserici creștine în timpul ploii târzii, care a fost preînchipuită prin revărsarea de la Cincizecime.

Puis je vis le ciel ouvert, et voici, un cheval blanc ; et celui qui le montait s'appelait Fidèle et Véritable, et c'est avec justice qu'il juge et qu'il fait la guerre. Ses yeux étaient comme une

flamme de feu, et sur sa tête étaient de nombreuses couronnes ; et il portait un nom écrit, que nul ne connaissait, sinon lui-même. Il était revêtu d'un vêtement trempé dans le sang ; et son nom est appelé La Parole de Dieu. Et les armées qui sont dans le ciel le suivaient sur des chevaux blancs, revêtues d'un fin lin, blanc et pur. Apocalypse 19:11–14.

Calul alb reprezintă oastea lui Hristos care este înviată în Ezechiel 37; ea este biserica triumfătoare și este alcătuită din pietre într-o coroană, căci Hristos Își întemeiază împărăția slavei Sale în vremea ploii târzii. Ca reprezentanți ai împărăției Sale, cei o sută patruzeci și patru de mii sunt nestemate pe coroana care este simbolul împărăției pe care El o primește la încheierea celor 2.300 de zile, care a fost atât 22 octombrie 1844, cât și va fi din nou la legea duminicală. Acea împărăție a cailor albi este ridicată în timpul ploii târzii, când ferestrele cerului sunt deschise, căci Ioan a văzut calul alb când cerul s-a deschis.

În agitația alfa a anului 1849, Miller și-a închis ochii în moarte, pentru o mică clipă. Miller a fost Ilie, iar Ilie a murit la 18 iulie 2020 și a zăcut în stradă timp de 1.260 de zile, până când a ajuns la agitația omega și a fost apoi trezit. Trezirea lui este marcată ca având loc atunci când omul cu peria de murdărie a deschis fereastra cerului pentru a mătura afară gunoiul. Oștirea cailor albi este ridicată când este deschisă fereastra cerului, iar când se întâmplă aceasta este identificată o despărțire între adevărat și fals. Acea despărțire este de asemenea identificată în cartea lui Maleahi.

Aduceți toate zeciuielile în vistierie, ca să fie hrană în Casa Mea, și puneți-Mă astfel la încercare acum, zice Domnul oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului și nu voi turna peste voi o binecuvântare, până nu va mai fi loc s-o primiți. Maleahi 3:10.

Duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor, iar Ioan în Apocalipsa, visul lui Miller și Maleahi oferă trei martori ai timpului când ferestrele cerului sunt deschise. În visul lui Miller, aceasta este la omega chemării de „vino și vezi”. Forfota din alfa a fost atunci când a început împrăștierea, iar omega este atunci când începe strângerea.

Înainte de a pătrunde mai departe în visul lui Miller, dorim să includem comentariul lui James White asupra visului. James White identifică adevăratele nestemate ca fiind adevăratul popor al lui Dumnezeu, iar nestematele contrafăcute ca fiind cei răi. Eu identific nestematele ca fiind adevăruri puse în contrast cu rătăcirea. Nestematele și nestematele contrafăcute sunt atât solia și solii, puse în contrast cu rătăcirea și cu solii falși.

„VISUL FRATELUI MILLER”

„Următorul vis a fost publicat în Advent Herald, acum mai bine de doi ani. Atunci am văzut că el înfățișa în mod limpede experiența noastră trecută legată de a doua venire și că Dumnezeu a dat acest vis spre binele turmei risipite.”

„Între semnele apropierii iminente a zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului, Dumnezeu a așezat visele. Vezi Ioel 2:28–31; Faptele Apostolilor 2:17–20. Visele pot veni în trei feluri: mai întâi, „din mulțimea grijilor”. Vezi Eclesiastul 5:3. În al doilea rând, cei care se află sub duhul necurat și sub înșelarea lui Satana pot avea vise prin influența lui. Vezi Deuteronomul 8:1–5; Ieremia 23:25–28; 27:9; 29:8; Zaharia 10:2; Iuda 8. Și, în al treilea rând, Dumnezeu Și-a

învățat întotdeauna și încă Își învață poporul, într-o măsură mai mare sau mai mică, prin vise care vin prin lucrarea îngerilor și a Duhului Sfânt. Cei care stau în lumina limpede a adevărului vor ști când Dumnezeu le dă un vis; și aceștia nu vor fi înșelați și abătuți de vise false.”

„Și El a zis: Ascultați acum cuvintele Mele: dacă va fi între voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi face cunoscut lui într-o vedenie și îi voi vorbi într-un vis.” Numeri 12:6. A zis Iacov: „Îngerul Domnului mi-a vorbit într-un vis.” Geneza 31:2. „Și Dumnezeu a venit la Laban, sirianul, într-un vis de noapte.” Geneza 31:24. Citiți visele lui Iosif, [Geneza 37:5–9,] și apoi istoria plină de interes a împlinirii lor în Egipt. „La Gabaon, Domnul S-a arătat lui Solomon într-un vis de noapte.” 1 Împărați 3:5. Marea și însemnata imagine din capitolul al doilea din Daniel a fost dată într-un vis, de asemenea și cele patru fiare etc. din capitolul al șaptelea. Când Irod a căutat să-L nimicească pe Mântuitorul prunc, Iosif a fost avertizat într-un vis să fugă în Egipt. Matei 2:13.

„Și se va întâmpla în ZILELE DE PE URMĂ, zice Dumnezeu, că voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; fiii voștri și fiicele voastre vor proroci, tinerii voștri vor vedea vedenii, iar bătrânii voștri vor visa vise.” Faptele Apostolilor 2:17.

„Darul prorociei, prin vise și viziuni, este aici rodul Duhului Sfânt, iar în zilele din urmă urmează să fie manifestat îndeajuns pentru a constitui un semn. Este unul dintre darurile bisericii Evangheliei.”

„Iar El a dat pe unii apostoli; pe alții PROFETI; pe alții evangheliști; și pe alții păstori și învățători; pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea slujirii, pentru zidirea trupului lui Hristos.” Efeseni 4:11, 12.

„Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi apostoli, al doilea PROOROCI”, etc. 1 Corinteni 12:28. „Nu disprețuiți PROOROCIRILE.” 1 Tesaloniceni 5:20. Vezi de asemenea Faptele Apostolilor 13:1; 21:9; Romani 7:6; 1 Corinteni 14:1, 24, 39. Proorocii sau proorocirile sunt pentru zidirea Bisericii lui Hristos; și nu se poate aduce din Cuvântul lui Dumnezeu nicio dovadă că ele aveau să înceteze înainte ca evangheliștii, păstorii și învățătorii să înceteze. Dar, spune cel ce obiectează: „Au fost atât de multe vedenii și vise mincinoase, încât nu pot avea încredere în nimic de acest fel.” Este adevărat că Satana are contrafacerea sa. El a avut întotdeauna prooroci mincinoși, și cu siguranță ne putem aștepta la ei și acum, în acest ultim ceas al său de amăgire și triumf. Cei care resping asemenea descoperiri speciale pentru că există contrafacerea, ar putea, cu aceeași îndreptățire, să meargă puțin mai departe și să tăgăduiască faptul că Dumnezeu S-a descoperit vreodată omului printr-un vis sau o vedenie, căci contrafacerea a existat întotdeauna.

„Visele și viziunile sunt mijlocul prin care Dumnezeu S-a descoperit omului. Prin acest mijloc le-a vorbit profeților; a așezat darul profeției între darurile bisericii Evangheliei și a încadrat visele și viziunile între celelalte semne ale «ZILELOR DIN URMĂ». Amin.

„Obiectivul meu în observațiile de mai sus a fost să înlătur obiecțiile într-un mod scriptural și să pregătesc mintea cititorului pentru cele ce urmează.”

„WM. MILLER,

„Low Hampton, N. Y., 3 decembrie 1847.” James White, Visul fratelui Miller, 1–6.

„1. «Sicriul» reprezintă marile adevăruri ale Bibliei, privitoare la a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos, care i-au fost date fratelui Miller spre a le publica lumii.

„2. «Cheia atașată» era modul său de a interpreta Cuvântul profetic — comparând Scriptura cu Scriptura — Biblia fiind propriul ei interpret. Cu această cheie, fratele Miller a deschis «casetă», sau marele adevăr al adventului pentru lume.”

„3. ‘Bijuteriile, diamantele etc.’ de ‘tot felul și de toate mărimile’, atât de ‘frumos așezate fiecare la locul său în casetă’, îi reprezintă pe copiii lui Dumnezeu, [Maleahi 3:17,] din toate bisericile și din aproape orice stare și condiție a vieții, care au primit credința adventă și au fost văzuți luând o poziție îndrăzneată în locurile lor de slujire, în sfânta cauză a adevărului. În timp ce se mișcau în această rânduială, fiecare îngrijindu-se de propria sa datorie și umblând smerit înaintea lui Dumnezeu, ‘ei reflectau o lumină și o slavă’ către lume, egalate numai de biserica din zilele apostolilor. Solia, [Apocalipsa 14:6,7,] mergea, ca să spunem așa, pe aripile vântului, iar invitația: ‘Veniți, căci toate sunt acum gata,’ [Luca 14:17,] se răspândea cu putere și efect.”

„4. ‘Ljudi su počeli dolaziti, isprva malobrojni, ali su narasli u mnoštvo.’ Kada je brat Miller, i još nekolicina drugih, prvi put propovijedao nauk o adventu, on je imao vrlo malen učinak, i vrlo se malo ljudi njime probudilo; ali od 1840. do 1844., gdje god je bio propovijedan, cijela je zajednica bila pokrenuta.“

„5. Când îngerul care zbura [Apocalipsa 14:6–7] a început mai întâi să propovăduiască veștile bune veșnice: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecății Lui», mulți au strigat de bucurie la vederea venirii lui Isus și a restaurării, iar după aceea s-au împotrivit, au batjocorit și au ridiculizat adevărul care cu puțin înainte îi umpluse de bucurie. Ei au tulburat și au risipit giuvaerurile. Aceasta ne aduce în toamna anului 1844, când a început timpul risipirii.”

„Luați aminte la aceasta: aceia care odinioară «strigau de bucurie» au fost cei care au tulburat și au risipit nestematele. Și nimeni nu a risipit turma și nu a dus-o în rătăcire, din 1844 încoace, atât de eficace ca aceia care odinioară au propovăduit adevărul și s-au bucurat de el, dar care de atunci au tăgăduit lucrarea lui Dumnezeu și împlinirea profeției în experiența noastră trecută a adventului.”

„6. «Nestematele false și moneda contrafăcută» care au fost împrăștiate printre cele autentice îi reprezintă în mod clar pe convertiții falși, sau pe «copiii străini» [Osea 5:7], de când ușa a fost închisă în 1844.”

„7. «Murdăria și așchiile, nisipul și tot felul de gunoaie» reprezintă feluritele și numeroasele rătăciri care au fost introduse printre credincioșii în a doua venire, de la toamna anului 1844. Aici voi lua în seamă câteva dintre ele.

„1. Poziția pe care unii dintre „păstori” au adoptat-o cu îndrăzneală, imediat după ce a fost dat strigătul de la miezul nopții, anume că puterea solemnă și copleșitoare a Duhului Sfânt, care a însoțit mișcarea lunii a șaptea, a fost o influență mesmerică. George Storrs s-a numărat printre cei dintâi care au adoptat această poziție. Vezi scrierile sale din ultima parte a anului 1844, în

Midnight-Cry, publicat atunci în orașul New York. J. V. Himes, la Conferința de la Albany din primăvara anului 1845, a spus că mișcarea lunii a șaptea a produs mesmerism de șapte picioare adâncime. Aceasta mi s-a spus de către cineva care a fost de față și a auzit remarca. Alții, care au luat parte activă la strigătul lunii a șaptea, au declarat de atunci că acea mișcare a fost lucrarea Diavolului. A atribui Diavolului lucrarea lui Hristos și a Duhului Sfânt era, în zilele Mântuitorului nostru, hulă, și este hulă și acum. 2. Numeroasele încercări de a stabili un timp precis. De când cele 2300 de zile s-au încheiat în 1844, au fost fixate destul de multe date, de către diferite persoane, pentru încheierea lor. Făcând aceasta, ele au mutat „hotarele vechi” și au aruncat întuneric și îndoială asupra întregii mișcări advente. 3. Spiritismul, cu toate închipuirile și extravaganțele lui. Această viclenie a Diavolului, care a săvârșit o înfricoșătoare lucrare de moarte, este foarte potrivit reprezentată prin „așchii” și „tot felul de gunoarie”. Mulți dintre aceia care au înghițit otrava spiritismului au recunoscut adevărul experienței noastre advente trecute și, din acest fapt, mulți au ajuns să creadă că spiritismul a fost rodul firesc al credinței că Dumnezeu a condus marile mișcări advente din 1843 și 1844. Petru, vorbind despre aceia care aveau să „strecoare erezii nimicitoare, tăgăduindu-L chiar și pe Domnul care i-a răscumpărat”, spune: „DIN PRICINA LOR CALEA ADEVĂRULUI VA FI VORBITĂ DE RĂU.” 4. S. S. Snow, pretinzând că este „Ilie Proorocul”. Acest om, în umblarea sa stranie și nestăpânită, și-a jucat și el rolul în această lucrare de moarte, iar purtarea lui a avut tendința de a aduce adevărata poziție a sfinților care așteaptă în discredit, în mintea multor suflete sincere.”

„La acest catalog de erori aș putea adăuga multe altele, cum ar fi cei „o mie de ani” din Apocalipsa 20:4, 7, în trecut, cei 144.000 din Apocalipsa 7:4; 14:1, cei care „s-au sculat și au ieșit din morminte” după învierea lui Hristos, doctrina nelucrării, doctrina nimicirii pruncilor etc. etc. Aceste erori au fost răspândite cu atâta stăruință și impuse asupra turmei care aștepta, încât, în vremea când fratele Miller a avut visul, adevăratele nestemate erau „ascunse privirii”, iar cuvintele prorocului erau aplicabile — „Și judecata este îndepărtată înapoi, iar dreptatea stă departe” etc. etc. Vezi Isaia 56:14.”

„La vremea aceea nu exista în țară niciun ziar adventist care să susțină cauza adevărului prezent. «Day-Dawn» a fost ultimul care a apărut adevărata poziție a turmei celei mici; dar acesta a încetat să mai existe cu câteva luni înainte ca Domnul să-i dea Fratelui Miller acest vis; iar, în ultima sa zvârcolire de moarte, i-a îndreptat pe sfinții osteniți și suspinând spre anul 1877, atunci aflat la treizeci de ani în viitor, ca fiind timpul izbăvirii lor finale. Vai! vai! Nu este de mirare că Fratele Miller, în visul său, «s-a așezat și a plâns» din pricina acestei triste stări de lucruri.”

„8. Chivotul reprezintă adevărul advent care a fost vestit lumii de Fratele Miller, așa cum este arătat prin parabola celor zece fecioare. Matei 25:1–11. Mai întâi timpul, 1843; al doilea, vremea întârzierii; al treilea, strigătul de la miezul nopții, în luna a șaptea, 1844; și al patrulea, ușa închisă. Nimeni care a citit publicațiile despre a Doua Venire din 1843 încoace nu va tăgădui că Fratele Miller a susținut aceste patru puncte importante din istoria adventă. Acest sistem armonios al adevărului, sau „chivotul”, a fost sfâșiat în bucăți și împrăștiat printre dărâmături de către aceia care și-au lepădat propria experiență și au tăgăduit chiar adevărurile pe care ei, împreună cu Fratele Miller, le-au predicat lumii cu atâta neînfricare.”

„9. Bărbatul cu «peria de curățat murdăria» reprezintă lumina clară a adevărului prezent, așa cum este adusă în atenție prin solia îngerului al treilea [Apocalipsa 14:9–12], care acum curăță erorile din mijlocul rămășiței. Lucrarea adevărului prezent a început să se reînvie în primăvara anului 1848 și, de atunci până în prezent, a crescut și a câștigat putere. «Peria de curățat murdăria» a fost în mișcare, iar erorile au dispărut înaintea luminii clare a adevărului, iar unele dintre pietrele prețioase, care cu foarte scurt timp în urmă erau acoperite și scoase din vedere de întuneric și eroare, stau acum în lumina clară a adevărului prezent.”

„Această lucrare de scoatere la iveală a nestematelor și de îndepărtare a rătăcirii crește cu repeziciune și este menită să înainteze cu putere tot mai mare, până când toți sfinții vor fi cercetați și vor primi sigiliul Dumnezeului celui viu. Comparați aceasta cu capitolul treizeci și patru din Ezechiel și veți vedea că Dumnezeu a făgăduit să-Și adune turma care a fost risipită în această zi întunecoasă și înnorată, începând din 1844. Înainte ca Isus să vină, „turma mică” va fi adunată în „unitatea credinței”. Isus curățește acum „pentru Sine un popor deosebit, plin de râvnă pentru fapte bune”, iar când va veni, Își va găsi „biserica neavând pată, sau zbârcitură, sau altceva de felul acesta”. „A cărui lopată este în mâna Lui și Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar etc.” Matei 3:12.

„10. A doua «casetă mult mai mare și mai frumoasă decât cea dintâi», în care au fost adunate «bijuteriile», «diamantele» și monedele risipite, reprezintă câmpul larg al adevărului prezent viu în care va fi adunată turma împrăștiată, și anume cei 144.000, toți având sigiliul Dumnezeului celui viu. Niciunul dintre diamantele prețioase nu va fi lăsat în întuneric. Deși unele nu sunt mai mari decât vârful unui ac, ele nu vor fi trecute cu vederea și lăsate afară în această zi când Dumnezeu Își strânge nestematele. [Maleahi 3:16–18] El poate să-Și trimită îngerii și să-i grăbească afară, așa cum l-a scos pe Lot din Sodoma. «Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.» «O va scurta în dreptate.» Vezi Romani 9:28.” James White, Note de subsol la Visul Fratelui Miller.